

en Sten, der lægges paa Skinnerne, saa at hele Jernbaneforslaget kører af og ikke kommer igennem, ikke bliver gennemført i denne Samling. Der kan jo anføres gode Grunde for Tanken, og det ærede Medlem anførte mange, men vi maa huske, at Ændringer i det foreliggende Lovforslag medfører, at det skal tilbage til det høje Folketing, og hvorledes man saa derovre vil se paa saadanne, dog ikke saa faa Millioner Kroners større Udgifter, som der har været Tale om baade paa den ene og den anden Linie, ved vi ikke; Følgen kan muligvis blive, at det hele sporer af, og det maa meget nødtigt ske. Jeg tror, at der gennem det forelagte Lovforslag ydes vor hjemvendte Landsmænd i den sønderjydske Landsdel saa store Goder, at vi meget nødtigt skulde slutte Rigsdagssamlingen uden at se Lovforslaget gennemført, saaledes at det snart kan blive ophøjet til Lov.

Holdgaard: Man vil af den Betænkning, som er afgivet af den sønderjydske Jernbanekommission, der blev nedsat den 30. November 1920, samt ved at læse de Forhandling, der er ført i Folketinget, se, at der er fremsat en Mængde Ønsker og Krav fra de sønderjydske Landsdele med Hensyn til Ordningen af Baneforholdene. Det er i og for sig ikke saa underligt, at der er fremkommet saa mange Ønsker og Krav, naar der er Tale om en gennemgribende Forandring af Jernbaneforholdene dernede. Det kan man jo godt forstaa. I det Forslag, der nu foreligger for Landstinget, er der ikke taget Hensyn til alle disse Ønsker og Krav, og det er heller ikke saa underligt, da det som Regel vil være umuligt at tage Hensyn til alle de Krav, der fremkommer fra Befolkningen, idet det, hvad det økonomiske angaar, vil være uoverkommeligt for Rigsdagen at imødekomme alle Krav. Forslaget er nu naaet frem til Landstinget, og vi skal bedømme, hvorvidt det rammer det absolut rigtige eller ikke, hvilket selvfølgelig kan have sin Vanskelighed i den korte Tid, der er levnet os — tilsyneladende da — til Behandlingen af Forslaget. Den sønderjydske Jernbanekommission har haft to Aar til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og det er fem Maaneder siden, at Lovforslaget blev forelagt i Folketinget; nu kommer Forslaget her, og saa vidt man kan skønne, har vi kun ca. 14 Dage til at behandle det. Da der nu tilmed af begge de to ærede Ordførere, der er bosiddende i de sønderjydske Landsdele, er fremsat Ønsker om gennemgribende Ændringer i Forslaget, er det

selvfølgelig vanskeligt at tænke sig, at man kan faa Forslaget gennemført i denne korte Tid. Det kan være vanskeligt at tage det fulde Ansvar derfor, naar man ikke har længere Tid til at sætte sig ind i Forslaget, som paa en vis Maade er meget gennemgribende. Der er jo mange Forhold, der skal tages i Betragtning: der er de mange lokale Interesser og de for hele Landet, hele Samfundet, fælles Interesser, ikke mindst de økonomiske Interesser, der knytter sig til et saadant Lovforslags Vedtagelse, baade med Hensyn til Anlægget og Driften. Hvis der ved Vedtagelsen af et saadant Lovforslag begaas Fejlgreb, er det vanskeligt at faa dem rettet, og derfor synes jeg, det er alt for kort Tid, Landstinget faar, til at vi skal kunne tage det fulde Ansvar for, om man har truffet det absolut rette med Hensyn til disse Spørgsmaal. Hovedsagen er jo, som det ogsaa er blevet gjort gældende, at forbedre Samfærdselsforholdene indenfor de sønderjydske Landsdele samt at skabe en bedre Forbindelse med det øvrige Land, og det kan jo nok siges at være naaet, hvis Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Skikkelse. I Folketinget har der været delte Meninger om, hvorvidt Lovforslaget rammer det rigtige eller ikke, og det er der jo, som sagt, ogsaa delte Meninger om her i Landstinget. For en enkelt Banes Vedkommende, nemlig Banen fra Gram over Arnum, Toftlund til Bedsted ligger Forholdet saaledes, at den højtærede Trafikminister i Folketinget saa at sige har paakaldt Landstingets Hjælp til at faa Forslaget ændret. Og den højtærede Minister udtalte her i Dag, at han stod paa det samme Standpunkt, som han havde staaet paa i Folketinget. Det kan se noget uoverkommeligt ud for den højtærede Minister at faa det ændret, da det paagældende Forslag blev vedtaget med 71 Stemmer mod 8 i Folketinget. Men det Spørgsmaal kan der jo forhandles om i det Udvalg, der tænkes nedsat.

Et af de Spørgsmaal, der særlig har været kredset om, er Østkystbanen i de sønderjydske Landsdele. Alle er enige om, at de paa nærværende Tidspunkt ikke tør tage Ansvaret for at vedtage, at en saadan Bane skal bygges. For det første mener man, det er uoverkommeligt at faa den bygget, fordi den, som allerede nævnt, vil koste godt 30 Millioner Kr. at bygge, og for det andet synes det mig at være meget tvivlsomt, om en saadan Bane vil kunne forrente sig, fordi den, som sagt, vilde komme til at ligge saa nær op ad en anden Statsbane. Derfor hører jeg til